

ת"פ 1618/01/16 - מדינת ישראל נגד רני רישרד ויסבורט

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 1618-01-16 מדינת ישראל נ' ויסבורט
תיק חיצוני: 556370/2015

בפני כבוד השופטת הדס רוזנברג שיינרט
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם רני רישרד ויסבורט

החלטה

1. לפני בקשה לחזרה מהודאה לפי סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב-1982 (להלן - "החסד"פ") . התיק הועבר לטיפול, בשלב הטיועונים לעונש, נוכח נבצרות של המותב שדן בתיק.

2. עסקינן בכתב אישום שהוגש בתאריך 2.1.16. הנאשם הודה בעבירה של הפרת הוראה חוקית כבר במסגרת הליכי ההקראה (ע' 9 ש' 24), אך כפר ביתר העבירות שיוחסו לו. משכך, התיק נקבע לשמיעת הוכחות בפני כב' השופטת אתי כרייף. הנאשם היה מיוצג לאורך ההליך כולו ע"י עו"ד רויטל קוצר מטעם הסנגוריה הציבורית.

בתאריך 7.6.18 בפתח ישיבת ההוכחות שנקבעה בפני כב' השופטת כרייף, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר דיוני לפיו הנאשם יחזור בו מכפירתו, כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה בכת"א המתוקן, יורשע בו והצדדים יטענו באופן חופשי לעונש.

באת כוח הנאשם הוסיפה ואמרה באותו דיון :

"הקראתי לנאשם את כתב האישום המתוקן, הסברתי לו את תוכנו והנאשם מודה במיוחס לו.

מוסכם בין הצדדים כי ההגנה רשאית לטעון שבין השיחות כעולה מהאישום השני התקשר הנאשם מספר פעמים למוקד 100 וביקש כי יגיע שוטר בכדי לסייע לו להיכנס לביתו לצורך לקיחת ציוד אישי. עוד עולה מאותה שיחה שעובר לאותם איומים המצוינים בסעיף 5 לאישום נשמעים תחנונים, ארחיב בטיעונים" (ע' 15 ש' 21-25).

הנאשם עצמו אמר: "אני מבין את האמור בכתב האישום המתוקן ואני מודה בכל העובדות בו".

בהמשך להודאת הנאשם, כמתואר, הורשע הנאשם בביצוע עבירות של איומים ושל הפרת הוראה חוקית. הצדדים בקשו דחייה בטיעונים לעונש.

מאז הודאת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, התקיימו לא פחות משבעה דיונים בפני כב' השופטת כרייף, בהן התבקשו דחיות בטיעונים לעונש. באף אחת מן הישיבות הללו לא טען הנאשם כי יש קושי בהודאתו או כי הוא מבקש לחזור בו ממנה.

3. לאחר החלפת מותב, בישיבה שהתקיימה בפניי בתאריך 7.5.19, כמעט שנה לאחר הודאת הנאשם בעבירות המיוחסות לו, טען הנאשם כי הוא לא מודה בעבירות, כי כולם עושים קומבינות וכי הוא לא הודה באשמות המיוחסות לו בפני כב' השופטת כרייף. הנאשם ביקש לחזור בו מהודאתו (ע' 33 ש' 3-13, 19). הוסיף הנאשם וטען לאי הבנה, כלומר זה שאמר שמודה בעובדות לא התכוון מודה באשמה, מה גם שהשופטת כרייף אמרה לו שלא ידאג ושהיא תבוא לקראתו (ע' 34 ש' 6-25).

עו"ד קוצר הבהירה בדיון שהשופטת כרייף לא אמרה לנאשם איזה עונש יקבל ומה תהיה תוצאת ההליך, אך נתנה לו תחושה של ביטחון שגם ללא תסקיר וגם עם מאסר מותנה לא צריך לדאוג (ע' 34 ש' 29 ואילך).

4. המאשימה מתנגדת לבקשה. ב"כ המאשימה, עו"ד סוסי, אשר נכח בישיבה במהלכה הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בפני כב' השופטת כרייף, טען כי הנאשם היה מיוצג לאורך כל ההליך, היה שותף להידברות ולשינוי עובדות כתב האישום, הסנגורית הבהירה לו היטב במה מדובר טרם הודאתו וזאת בנוכחות התובע. יתרה מכך, הנאשם קרא בעצמו את עובדות כתב האישום המתוקן והיה מודע לתכנו טרם הודה בו. הוסיף התובע וטען כי מדובר בנאשם אינטליגנטי, רופא במקצועו, אשר ברור שהבין היטב את משמעות הודאתו. עוד הבהיר התובע, כי המותב הקודם לא נתן כל הבטחה לנאשם בדבר העונש הצפוי לו עובר להודאתו, אלא נמסר שתהיה התחשבות במכלול נסיבות העניין. לנאשם היו די והותר הזדמנויות לחזור בו מהודאתו ככל שהיה מדובר בהודאת שווא והוא לא עשה כן, באופן המצביע על כך שמדובר בבקשה הנובעת ממניע טקטי של חשש נוכח החלפת המותב. התנהלות הנאשם מניפולטיבית ולפיכך בהתאם לפסיקה אין לאפשר לו חזרה מהודאה.

5. בהתאם לסעיף 153(א) לחסד"פ הודה נאשם בעובדות, יוכל לחזור בו מהודאתו אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו.

בהתאם להלכה הפסוקה, בית המשפט יתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו רק בנסיבות נדירות וחריגות, למשל כאשר הודאה לא נתנה באופן חופשי ומרצון, כאשר נאשם לא הבין את משמעות הודייתו וכאשר הודיה הושגה שלא כדין. מקום בו פעל בא כוח הנאשם בהפרת אמונים כלפיו כשהוא מונע משיקולים זרים, יכול הדבר להיחשב כנימוק מיוחד לחזרה מהודאה. לצד זאת נקבע, כי אין די בהמלצת סניגור לנאשם להודות, שאם לא כן יהיה צפוי לעונש כבד יותר, כדי להצדיק מתן רשות לחזרה מהודיה (ראו למשל ע"פ 6028/13 פלוני נ' מ"י, 20.3.14).

עוד נקבע בפסיקה, כי לעיתוי הגשת הבקשה נודע משקל רב, וככל שהבקשה עולה בשלב מתקדם יותר של המשפט, כך הנטייה לאשרה תלך ותקטן. גם במקרים של בקשה לחזרה מהודאה טרם גזר הדין אין להיעתר לבקשה באופן אוטומטי. **המבחן המהותי לפיו תוכרע הבקשה הוא מבחן ה"מניע", קרי: האם מדובר ברצון כן ואמיתי מצד הנאשם לחזור בו מהודאת שווא שמסר ולהוכיח את חפותו או שמא מדובר במהלך טקטי שנועד לגרוף תועלת משפטית כלשהי.** מבחן העיתוי הוא כלי עזר לצורך הכרעה במבחן המניע.

6. במקרה דנן, לא שוכנעתי כי מדובר ברצון כן ואמיתי של הנאשם לחזור בו מהודאת שווא שמסר ולא מצאתי כי מתקיימים נימוקים מיוחדים המצדיקים חזרת הנאשם מהודאתו וזאת נוכח הטעמים הבאים;

הנאשם הנו אדם אינטליגנטי ונבון, רופא במקצועו, אשר היה מעורב בהליך הפלילי למן ראשיתו והיה מיוצג ע"י עוד

קוצר מטעם הסגוריה הציבורית. אין מדובר באדם הפוגש לראשונה בחייו במערכת המשפט שכן מן הנתונים שהוצגו בפניו, מדובר במי שכבר הורשע, פעם אחת לפחות על בסיס הודאתו, בעבירה דומה, ומשכך גם אופן התנהלות המערכת אינו זר לו.

מעיון בפרוטוקול הדיון, במהלכו הודה הנאשם, ניתן ללמוד כי מהות ההסדר הוצהרה לפרוטוקול בנוכחות הנאשם וכי הוא היה מודע לפרטיו. הובהר לנאשם שאין כל הסכמה לעניין העונש.

יתרה מכך, לא מדובר בהסדר שכלל רק תיקונים בעובדות כתב האישום, אלא ניכר שהייתה הידברות נרחבת יותר בין הצדדים, שמצאה ביטוי בסופו של יום בכך שהוסכם כי ההגנה תהא רשאית לטעון, במסגרת הטיעונים לעונש, עובדות שונות הפועלות לטובתה. גם דברים אלו הוצהרו ונשמעו באזניו של הנאשם. עו"ד קוצר, שהיא סגורית מקצועית וותיקה, הבהירה לפרוטוקול, כי הקריאה לנאשם את כתב האישום המתוקן, הסבירה לו את תכנו וכי הוא מודה במיוחד לו.

הנאשם עצמו אישר בדבריו, נוסף לדברי הסגורית, כי הוא מבין את האמור בכת"א המתוקן ומודה בכל העובדות בו.

בניגוד לטענת הנאשם בפניו, לפיה חשב שהוא מודה בעובדות אך לא באשמה ולכן לא יורשע, הרי שמיד לאחר שהנאשם הודה בעובדות, ביקש התובע להרשיעו בעבירות המיוחסות לו, והנאשם אכן שמע שבית המשפט מרשיעו ונותן לגביו הכרעת דין.

בגדרו של הסדר הטיעון סופקה להגנה תמורה, הן בדמות תיקון משמעותי בעובדות כתב האישום והן בדמות ההסכמה כי ההגנה תוכל לטעון לעובדות נוספות במסגרת הטיעונים לעונש, כך שניכר שהנאשם ובאת כוחו היו ערים לסיכונים ולסיכויים הכרוכים בהסדר והחליטו בעצה אחת ומתוך מחשבה תחילה להתקשר בו.

יתרה מזאת, ככל שיש בסיס לטענת הנאשם, לפיה עשה כפי שעשה מתוך אי הבנה או חוסר שיקול דעת, ניתן היה לצפות כי בתוך פרק זמן קצר לאחר הצגת ההסדר היה פונה בבקשה לחזור בו מההודאה (ראו למשל **רע"פ 9593/17 קריידלמן נ' מ"י**, (19.12.17); **רע"פ 7940/14 סבן יעקב - ציוד לבנין בע"מ נ' מדינת ישראל**) **08/12/14**). בפועל, לא עשה כן הנאשם ולא טען לחפזו, חרף 7 דיונים שהיו קבועים בעניינו בפני כב' השופטת כרייף, מאז ההודאה ועד להחלפת המותב. הבקשה לחזרה מהודאה הוגשה כמעט שנה לאחר הצגת הסדר הטיעון ורק בעקבות הודעת בית המשפט אודות נבצרותה של כב' השופטת כרייף והחלפת המותב.

סיכומם של דברים, שוכנעתי כי הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן היא הודאת אמת, אשר נתנה מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם, כאשר הנאשם הבין את משמעות הודאתו על בוריה.

שני באי כוח הצדדים הבהירו כי המותב הקודם לא נתן לנאשם כל הבטחה באשר לתוצאת ההליך טרם הודייתו אלא הבהיר כי יתחשב לעניין עונשו של הנאשם במכלול נסיבות העניין. תחושתו האישית של הנאשם כי היה "רגוע" בפני המותב הקודם איננה מציבה תשתית כלשהי לטענה בדבר התנהלות לא ראויה עובר להודאת הנאשם במיוחד לו ואיננה מצדיקה חזרה מהודאה.

הבקשה לחזרה מהודאה מושתתת על מניע מניפולטיבי וטקטי, הנוגע לחששו של הנאשם מפני העונש הצפוי לו, על רקע החלפת המותב, ואיננה משקפת רצון כן ואמיתי של הנאשם להוכיח את חפזו.

החלפת מותב איננה מהווה עילה לחזרת נאשם מהודאתו.

נוכח כל האמור ובהתאם להלכה הפסוקה, אני דוחה את הבקשה לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

טיעונים לעונש יישמעו בתאריך 16.7.19 בשעה 10:00, מועד שתואם במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ט, 30 יוני 2019, בהעדר הצדדים.